# Geen eten

We zijn de afgelopen weken zeer intensief bezig geweest met het nieuwe schoolseizoen. Het is altijd weer prioriteiten stellen in wat het hardste nodig is. Om dat te kunnen doen hebben we heel veel overleg gehad met zoveel mogelijk personen. We hadden heel veel aanvragen voor een bijdrage in de kosten van het onderwijs. Kosten die de mensen niet alleen voor onze school moeten maken maar voor elke school. Bijdragen in de kosten voor het inschrijfgeld, uniformen en schriften en dergelijke. Op elke school moet je inschrijfgeld betalen. Dat hebben de scholen nodig voor hun eigen kosten. De regering stelt niets ter beschikking en vergoedt ook niets voor de leerkrachten die in de loop van het jaar toch ook de nodige stiften, pennen, schriften etc., nodig hebben. We hebben een behoorlijk aantal Venezolanen kunnen helpen en gaan ook een groot aantal arme families helpen met een gedeelte van de kosten. Dat zijn altijd moeilijke afwegingen. Wie niet en wie wel. Maar we willen duidelijk maken dat het onderwijs enorm waardevol is en dat bereik je niet door alles weg te geven. Wat me echter geen moment losliet was de opmerking van een aantal leerkrachten of we iets konden doen aan de kinderen die maar één maaltijd per dag kregen. Dat was iets waar ik nog niet bij stil had gestaan omdat we tot nu toe alleen bezig waren met aanvragen om hulp. Maar het is een feit dat een behoorlijk aantal van de gezinnen in ons dorp dikwijls maar een fatsoenlijke maaltijd per dag op tafel kunnen zetten. Dan zijn we blij met onze zuinigheid omdat we nog een behoorlijk bedrag aan reserve hebben om uit te geven. Niemand kan beter bepalen wie geen eten heeft gehad dan de kantinebeheerster. Alle kinderen kopen in de pauze een versnapering behalve de kinderen die geen geld hebben meegekregen van thuis. Die hebben ook nog eens voor het grootste gedeelte niets gegeten toen ze naar de school gingen. Nu zijn we aan het uitzoeken om hoeveel kinderen het precies gaat. Ook was er wel enige discussie nodig om duidelijk te maken dat de kwaliteit toch belangrijker is dan de kwantiteit. Geen eten dat de honger verdrijft maar eten dat voedingswaarde heeft. Dat zal dan avena met melk worden. Een soort dikke havermout met heel veel voedingswaarde. Als we weten hoeveel kinderen in aanmerking komen voor de avena kunnen we begroten hoeveel geld we nodig hebben voor de rest van het jaar. Mogelijk dankzij jullie hulp.